

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrvm Misericordiæ Palativm

Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Quod diuites in pauperum commiserationem ratione calamitatis, quam
infert fames induci debeant c. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](#)

Dignius est solio, auxilium quam ferre ru-
enti,
Tradere pauperibus victum?

QVOD DIVITES IN
PAUPERVM COMMISERA-
TIONEM RATIONE CALAMI-
tatis quam infert fames, indu-
ci debeant.

CAPVT IV.

Si homo opulentus Sanctorum Patrum exemplis in pauperum miserationē in-
duci nequeat; si brutorum animantium nō mouet charitas, & humanitas Elemento-
rum: saltem eū moueat calamitatis cōside-
ratio. Tanta siquidē est huius in serīz mag-
nitudo, ut non solum modo corpori necem
inferat, sed etiā plerumq; animam interficiat. Dum enim corpus famelicū saturatio-
nis remedia inquirit: latrocinij, furtis sa-
cilegijs, mendacijs, falsis denique insi-
stens testimonij animam iugulat & peri-
mit. Quis crudelitatem famis non mi-
retur? quis non eam vereatur? Intesti-
na namque dum parat bella, hominem ad

Q 2 pro-

20 ESVRIENTES PASCERE

proprij corporis vorationem prouocat.
Ideoque de Erisichtone fabulantur poëtæ:

Sic epulas omnes Erisichtonis ora profani.
Accipiunt, poscuntque simul: cibus omnis
in illo.

Causatibi est, semperque locus fit inanis
edendo.

Dum inquam hæc, hominis corpus torquet, brutum efficit, quem torquebat hominem. Parat de siliquis pororum, alimenta hominis, & quæ antea humanitatis erant excrementa, tunc efficit delicatissima sentir cibaria. Quid vltra? ipsos liberos, parentum facit edulium. *Manus mulierum Misericordium* (inquit Hieremias) coixerunt filios suos, facti sunt cibus earum. Nunquid in Samaria auditæ sunt mulieres, inter se componentes; de manducazione filiorum?

Nobilis quædam Matrona nomine Maria tempore obsidionis urbis Hierosolymitanæ sub Tito & Vespasiano, proprium filium quem paulò ante generat fame cogente assatum deuorauit. Lactantem namque puerum sic allocuta est. O infastum filium; infœlicem proh dolor! prolem. Cui te miserum affluabo? Si te conseruauero, si carnibus tuis pepercero, tabesco fame. Piaculum aggressas est cogente necessitate.

Ouid. S.
Metam.

Thren. 4.

4. Reg. 6.

Ioseph. lib. 7.
bell. Iudaic. c.
7. & 8.

tate. Ut igitur Romanorum te gladius non voret, sis modò chare puer esca matri, & ei quæ tibi vitam concederat, tua morte vitam tribue. Hisque dictis filium in frusta diflctum, assatumque vorauit. Hic famis crudelitatem attendens D. Augustinus inquit: *Proh dolor! inquinatas carnes, & horredas escas famis necessitas poscit.* In cibum pie-
 tas vertitur, in pabulum suscepta soboles commutatur; ante parricidium geritur quā ad funestas epulas veniatur. Hæc autē crudelitas oritur ratione peccatorum. Sic indicavit Dominus leuitici 26. *Corripiam vos septem plagi propter peccata vestra; ita ut comedatis carnes filiorum vestrorum, & filiarū vestrarum.* Id ipsum prædixit Ezechiel; inquiens: *Patres comedent filios suos in medio tui, & filii comedent patres suos.* Hoc autem temporibus nostris contigisse testantur annales. Nam post mortem Henrici 7. adeò inualuit fames in regno Bohemiæ & Poloniæ, vt filii parentum esca fierent; Parentes autem decrepiti, suis carnibus, filiis in aliamenta deseruissent.

Temporibus Honorij Imperatoris tan- *Procopius*
 ta crudelitate fames Romanam urbem cin- *Gazetus*
 xerat, vt pluries hæc vox in foro insonaret:
Pone præmium humanæ carni. Ac si dicerent:

Q 3 Indi-

Serm. 22.
de temp.

in Annalib.
Bohem: &
Polon.

22 ESRIENTES PASCERE

Indica nobis ô Imperator quanti venundabitur caro mercatorum, quanti Nobilium, vel ignobilium, quanti Adolescentium ac puellarum? Trucidentur nobiles, pereant ignobiles, tradantur ignibus astrandæ puerarum carnes, ut inde fortis quisq; alimenta suscipiat. Refert Salustius in exercitu Romanorum tantam fuisse famis crudelitatem, tantamque ciborum indigentiam, ut mortuorum corpora sale condirentur ad aliorum sustentationem. Dicit insuper decimum quemq; militem occisum fuisse, quò aliorum subueniretur penuria. Vnde Titus Liuius insignis historiographus famen appellat *ultimum supplicium*. Et reuebra bene. Nam vt cum Hieremia loquar; melius fuit occisis gladio, quam interfectis fame; quoniam isti extabuerunt, à sterilitate terra. Ideoque potius famelico compaterer, quam nudo, vel captivo, vel alio quovis miseriарum genere laboranti. Nam in misericordiam prouocat & impellit diuitem, imago mortis quam in facie prætendit. Vacillant pedes, vox deficit, contrahuntur oculi & præ crudelitate famis in caput se recipiunt; voluitur hinc inde caput, vix etiam cutis ossibus hæret, denique interius exteriusque non miser est, sed ipsa miseria.

3. Dec. lib. 1.

Thren. 4.

Metam. 8.

PARS SECUNDA. — 22

ria. Quidam huiuscemodi describente in *Metam.* 8.
audiamus.

*Hirtus erat crinis, caua lumina, pallor in
ore,*

*Labra incana siccum scabri rubigine dentes,
Dura cutis, per quam spectari viscera pos-
sent.*

Ossa sub incuruis extabant arida lumbis.

*Ventrus erat pro ventre locus, pendere pu-
tates.*

*Pectus, & à spinæ tantummodo cruce tene-
ri, &c.*

Hunc ergo in tantis miserijs constitu-
tum, si conspexeris; nunquid humanitatis
oblitus, aut adamante durior, necessaria
denegabis? Si templi socius, si eiusdem
Ecclesiæ filius, si participat in commu-
nione altaris, ut quid eum à communi
mensa rejicis? An forte saturari debes, il-
le vero fame tabescere? Absit. Nam & A-
postolus grauiter increpat huiusmodi dis-
cordes inquiens: *Alius quidē esurit, alius au-
temebrius est. Nunquid domos non habetis ad
manducandum & bibendum? aut Ecclesiam 1. Corinth. 2.
Dei contemnitis, & confunditis eos qui non
habent? Quid dicam vobis? Laudo vos?*

Q. 4. in

24 ESVRIENTES PASCERE

in hoc non laudo. Sed islaude dignus est qui, domum indigentis ingressus alimenta ministrans, inde famem expellit. Qui ad instar Græcorum per substantiæ atque ciborum largitionem flagellat famē, & inquit: οξω βούλημον, hoc est, *forasfames*. Expellite ergo famem, crudelem illam miseriarum omnium illatricem, à domibus viduarum atq; orphanorum, ut post bona opera, laudem mereamini assequi à Domino.

QVALIBVS POENIS
AFFICIENDVSSIT QVI FA-
MELICVM SATVRARE
neglexerit.

CAPVT V.

Antequam ad præmia Misericordium descendamus, inquirendum nobis est qualibus sint poenis cruciandi qui famelico non subuenerint (quod etiam de ceteris Misericordiæ operibus intelligendum est). In primis erit illis conscientiæ penetralia corrodens vermis, qui non morietur, sed incessanter, sine ylla requie eorum conscientias